

W.J. Hocking

De gezindheid van Christus

'Want laat die gezindheid in u zijn, die ook in Christus Jezus was'.

Filippenzen 2:5-11

Inleiding

Filippenzen 2 spreekt over Jezus Christus als Mens hier op aarde. Filippenzen 3 spreekt over Hem zoals Hij nu is in de heerlijkheid. De brief aan de Filippenzen kan ook de brief van de christelijke ervaring worden genoemd, vanwege de manier waarop Christus in het leven van de gelovige voorgesteld wordt. De christelijke ervaring is, als het goed is, de ervaring van het wandelen met Christus Zelf. Het is nodig dat op te merken, want er zijn mensen die zich ten onrechte voorstellen dat de christelijke ervaring de praktische kennis is van de boze natuur die in ons woont. Deze mensen denken dat ze hopeloos zondig zijn tot het einde. God wil dat de Zijnen zich met Christus voeden, zolang zij in de wereld zijn, waar alles ijdelheid is en het najagen van wind. De wereld is vol met dingen die tegengesteld zijn aan de nieuwe natuur, zoals beproeving, verdriet en teleurstelling. In Zijn liefde en zorg vinden we wat voldoende is voor al onze behoeften. Wij weten dat in de hemel onze aandacht volkomen zal uitgaan naar de Heer Jezus Christus. Daar zullen al onze gedachten gericht zijn op Hem in aanbidding. Wij staan daar in directe verbinding met de Persoon die het Middelpunt van de hemel is.

Maar in deze wereld lijkt de zonde alles te overheersen en overal door te dringen. Zelfs als we samen zijn om God de Vader en God de Zoon te aanbidden, wordt openbaar wat tegengesteld is aan God. We worden dan duidelijk eraan herinnerd dat we nog op aarde zijn en niet in de hemel. Toch is het voor de gelovige een

heerlijke en gezegende ervaring dat er te midden van onze onvolmaaktheid een verborgen bron van vrede en vreugde is, die de wereld niet kent. Het geheim van deze bron is de heilige Persoon van de Heer Jezus Christus. Hij komt naar ons toe in al onze moeilijkheden en beproevingen. Hij geeft het lijdende hart Zijn troostrijke woord: 'Vrees niet'. Hij legt Zijn machtige hand op onze zwakheid, en richt ons op als wij ons voelen wegzinken. Hij geeft ons nieuwe kracht op weg naar de hemel. De ware christelijke ervaring is dat onze harten worden vervuld met vrede en vreugde. In de brief aan de Filippenzen heeft Paulus veel van de ervaringen van Christus opgetekend.

Christus voor ons dagelijks leven

Paulus had in veel grote steden van de toenmalige wereld gepredikt voor allerlei toehoorders. Daardoor had hij in deze donkere wereld al onder veel beproevingen geleden. Hij had Griekse en Romeinse afgoden omvergeworpen, en veel overwinningen voor zijn Meester behaald. Nu was hij echter in de gevangenis en kon slechts toekijken hoe anderen zijn werk gingen voortzetten. Wat is dan de innerlijke kracht te midden van al dit lijden? *'Want te leven is voor mij Christus en te sterven is winst'*. Voor hem maakte het niet uit of hij Christus groot maakte in zijn lichaam door het leven of door de dood, als Hij maar grootgemaakt werd (Fil. 1:20-21). Hij zag, ondanks het feit dat er zoveel activiteit voor hem verboden was, dat zijn beloning voor alle geleden en nog te lijden verdriet in de Heer Jezus Christus was.

Al de gelovigen hebben soortgelijke ervaringen. Of het nu gaat om iemand die zijn geloof in de Heer Jezus pas beleden heeft en moet leren dat hij hulp en bijstand nodig heeft van een zachtmoedige Meester in zijn leven met Hem. Of dat het gaat om een ouder persoon die in ernstige levensmoeilijkheden verkeert, en op dezelfde manier de knie moet buigen voor de Heer. Bij Hem is steeds hulp en genade te vinden, en Hij is altijd bereid die te geven. Dat is de ervaring van het leven met Christus. Dat zijn ervaringen die we niet zullen meemaken in de heerlijkheid, maar wel nu op aarde. Waarom zuchten we dan en zijn we terneergeslagen, als wij in Hem onze kracht kunnen vinden?

In de brief aan de gelovigen te Filippi zien we in elk hoofdstuk wat de Heer Jezus Christus voor ons hart betekent. In hoofdstuk 2 zien we Hem als Mens in de wereld. In hoofdstuk 3 als Mens in de heerlijkheid. De hoofdgedachte in dit hoofdstuk is: daar waar Christus is, zullen wij ook zijn. Maar in het tweede hoofdstuk vinden we wat nodig is voor de praktijk van alledag in ons leven als christen. De Heer Jezus is

hier ons Voorbeeld. Wij zien Hem, de nederige Mens Die God diende tot in de dood van het kruis. Zo moet ook onze gezindheid zijn.

De invloed van het eigen ik

De Filippenzen waren actieve christenen. Zij bleven niet werkeloos toekijken en onttrokken zich niet aan hun verantwoordelijkheid. Zij waren actief in het verspreiden van de kennis van het evangelie. Hun ijver was gelijk aan die van de gelovigen te Rome. Maar er waren moeilijkheden onder de broeders, die voortkwamen uit hun arbeid. Hoe prijzenswaardig hun dienst ook was, het 'eigen ik' had zich ermee vermengd. Het had de liefelijke reuk ervan bedorven (Pred. 10:1). Het 'eigen ik' kan een groot probleem voor ons worden en het kan veel verschillende vormen aannemen. Het Woord van God laat ons op een scherpe manier zien wie wijzelf zijn. Het 'ik' mengt zich soms in onze plannen en vaak merken we niet eens dat het de eigen wil is die ons leidt.

Paulus doelt op hen die Christus niet predikten zonder zichzelf in de dienst te betrekken. Hun eerzucht maakte dat ze zichzelf op de voorgrond plaatsten en de eersten wilden zijn onder de broeders. Paulus was bedroefd toen dit nieuws hem bereikte. Zulke dingen in de dienst bederven onze belijdenis en het goede werk om Christus te verkondigen. Men predikt uit jaloezie en partijgeest, en niet omdat de liefde van Christus ertoe dringt. Vaak is het ook zo met ons. Verdeeldheid onder gelovigen ontstaat doordat iedereen zijn eigen wil nastreeft. We willen elkaar vangen met woorden en anderen overheersen, zodat wij de eerste plaats kunnen innemen. Dan geldt het recht van de sterkste.

En als iemand zelf de eerste plaats heeft veroverd, is de vraag: Waar is nu de Meester? Waar is Christus als het Voorbeeld van de nederige mens? Hij heeft geen getuigenis van Christus laten zien, Die hier op aarde God volmaakt heeft gediend. In de wegen van onze Heer Jezus Christus is geen 'eigen ik'. Waar het 'eigen ik' verschijnt, blijft de Meester verborgen. Neem deze les ter harte. Er is maar één middel tegen egoïsme. De apostel reikt dit middel op een tere manier aan in het tweede hoofdstuk. Hij stuurt hun de liefdevolle vermaning: 'U zult u herinneren, zo spreekt hij, dat ik 10 jaar geleden bij u was in Filippi. U weet wat ik toen heb verdragen. Ik ben in de gevangenis geweest. Ik zit er nu ook in. Herinner u onder welke omstandigheden wij gemeenschap in het evangelie hebben gehad. Erken de liefde die in mijn hart voor u is, zoals ik de uwe voor mij waardeer. Een liefde die u ertoe bracht mij verscheidene keren gaven te geven voor mijn behoeften. Ik heb u nog steeds lief, en ik wens dat Christus in u verheerlijkt wordt. Want niets kan mij

een grotere vreugde geven dan in u de karaktertrekken van de Meester te zien. Geef mij die vreugde! Als er enige waarheid in het evangelie en in de gemeente is. Als er enige troost in Christus is, enige gemeenschap van de Geest, enige tederheid en enig meegevoel. Vervul dan mijn blijdschap, doordat u eensgezind bent en dezelfde liefde hebt: één van ziel en één van hart.

De gezindheid van Christus Jezus

Wat betekent deze vermaning? De apostel wil dat het in hun harten doordringt dat zij dezelfde gezindheid tonen die in Christus Jezus was. Als zij namelijk dezelfde gezindheid hebben die in de Heer was, dan speelt het 'eigen ik' helemaal geen rol meer. Als Christus de eerste plaats onder hen heeft, dan heeft iedereen de gezindheid van Christus. Als Christus op de eerste plaats staat, staat het 'eigen ik' helemaal in de schaduw. Het 'ik' is buiten werking en uitgesloten. Alleen op die manier kunnen gelovigen dezelfde gezindheid hebben. Het is zo belangrijk dat Paulus in zijn vermaning daarop aandringt. Hij zet de vermaning kracht bij door de verzen die wij zo goed kennen en liefhebben, de verzen die gaan over de Heer Jezus Christus. Hij spreekt niet over zichzelf als voorbeeld van onbaatzuchtigheid, zoals hij doet op andere plaatsen. Hij stelt de waarheid niet op een leerstellige wijze voor. Hij dreigt niet, zoals wanneer God spreekt vanaf de Sinaï, met donder en bliksem. Hij vraagt hen het voorbeeld van de Heer Jezus Christus te volgen en een geest van zachtmoedigheid en nederigheid te tonen.

Op die manier houdt Paulus de zelfverzekerde Filippenzen het voorbeeld van Christus voor in Zijn vernedering tot in de dood aan het kruis. Let op de uitdrukking: *'Want laat die gezindheid in u zijn'*. Hij spreekt niet over zelfverloochening door vasten en gebed of over strenge zelfdiscipline om onze oude mens voor dood te houden. Hij zegt eenvoudig: *'Want laat die gezindheid in u zijn, die ook in Christus Jezus was'*. De Heilige Geest is op aarde gekomen om Christus gestalte te geven in ons. De gezindheid van Christus zal in u werkzaam zijn, als u die gezindheid toelaat en laat werken. Door uw ellendige 'ik' op de voorgrond te plaatsen, sluit u de Meester uit. Daardoor ontnemt u zichzelf wat voor God aangenaam is. In de evangeliën lezen we dat de hemel geopend werd en dat God Zich vanuit de hemel richtte tot de mensen en zei: *'Deze is Mijn geliefde Zoon, in Wie Ik welbehagen heb gevonden'*. Dit gebeurde omdat de Zoon van God was neergedaald in volledige vernedering. Hier laat de Vader de gezindheid van Christus zien, die ook in ons mag zijn, zoals de apostel verlangt. Die gezindheid krijgen we niet door eigen inspanning, maar doordat de Heilige Geest in ons werkzaam is, als er tenminste geen tegenwerking van het 'eigen ik' is; want dat is een bedroevende hindernis.

Het gedeelte van vers 5-11 is rijk aan betekenis. We horen dit gedeelte vaak voorlezen, maar het lijkt alsof velen bang zijn om vers 5 in zijn geheel te lezen. Zij beginnen te lezen vanaf het midden van het vers en beginnen met: 'Christus Jezus, Die in de (...)'. Zij denken misschien: 'dat kan nooit waar worden bij mij. Wat ik lees heeft betrekking op de Heer Jezus, op Hem en op wat Hij gedaan heeft. Dat kan niet waar zijn van mij. Daarom zal ik alleen maar lezen wat waar is van Hem. De gezindheid die in Christus Jezus is, kan niet in mij zijn'. Maar we moeten de Bijbel lezen zoals het er staat. Als deze gezindheid niet in mij is, komt dat doordat ik die niet heb willen toelaten. Hoe klein mijn hart ook is, het werd bezig gehouden door een ander en niet door Christus. Als Hij in mijn hart woont, is Zijn gezindheid van nederigheid daarin uitgestort. Te vaak troont het 'eigen ik' in mijn hart, op mijn weg, in mijn eigen zaken, in mijn wens om groot te worden. In mijn hart is er niet tegelijk plaats voor de Meester en voor mijzelf. Toch zegt Paulus: '*Want laat die gezindheid in u zijn, die ook in Christus Jezus was*'. Om meer kracht aan deze grote vermaning te geven, gebruikt hij drie woorden om de Persoon van de Heer Jezus Christus aan te duiden (vs. 11). Het is goed dit te lezen en te overdenken.

De waarheid die geopenbaard is in onze Heer Jezus Christus is het kostbaarste en heiligste in de hele wereld. Wij hebben niet het voorrecht gehad om met Hem te wandelen in Galilea of Hem te horen spreken in Jeruzalem, maar we kunnen daarover wel lezen wat God door de Heilige Geest heeft laten opschrijven. Zijn woorden zijn absoluut waar en volmaakt. We moeten er niets aan toevoegen en we durven ook niets van deze kostbare woorden van genade en heerlijkheid af te doen. Alleen de Heilige Geest heeft door de pen van de apostelen passende en juiste woorden laten opschrijven over de Heer Jezus. We hebben daarin een schat van onnoemelijke waarde. De Bijbel geeft ons woorden die op de eerste plaats bedoeld zijn om onze aanbidding op te wekken, niet om onze kennis te vergroten. We kunnen ze makkelijk lezen, maar daarom begrijpen we ze nog niet altijd gemakkelijk. Geïnspireerde woorden zijn waar en duidelijk. Ze laten ons de kostbare Persoon van Heer Jezus Christus zien: God geopenbaard in het vlees. Daarom moeten we geen woorden over de Heer gebruiken die niet overeenstemmen met het geïnspireerde Woord van God. Alle zonden en dwalingen in het christendom zijn terug te voeren op het feit dat mensen geprobeerd hebben om te verklaren en te beperken wat onverklaarbaar en onbeperkt is in de Heer Jezus Christus. Welke menselijke taal kan Zijn lof en Zijn waardigheid uitspreken en welke menselijke geest kan de verborgenheid van Zijn Persoon peilen? Laten we de Bijbel aannemen zoals die spreekt over Christus. Laten we het Woord lezen, overdenken en vasthouden op de manier zoals de Heilige Geest het heeft gegeven.

Het zal onze dwaalzieke gedachten een halt toeroepen en ons vol eerbied brengen tot aanbidding en lof.

Geen eerzucht in Christus Jezus

Wij moeten niet meer willen leggen in het Woord dan er staat. Hier hebben we een openbaring over Christus Jezus, Die het levende Woord is en onder ons heeft gewoond. 'Die in de gestalte van God zijnde het geen roof geacht heeft God gelijk te zijn, maar Zichzelf ontledigd heeft, de gestalte van een slaaf aannemend, de mensen gelijk wordend'. Hij is God in de volheid van Zijn Persoon en Zijn godheid. Christus Jezus is hier op aarde geweest als God in de wereld, maar merkwaardigerwijs zonder enige poging of wens Zijn rechten als de Zoon van God te laten gelden. Dit in tegenstelling tot de eerste mens op aarde.

De eerste mens was Adam, de tweede is de Heer uit de hemel. Hij is Heer over alles, en toch is Hij gekomen in waarachtige nederigheid. De eerste mens, Adam, was niet tevreden met zijn plaats in de wereld. Hij was de vertegenwoordiger van God op aarde en alle schepselen waren aan hem onderworpen. Hij was soeverein in deze wereld. Maar de wens te worden wat hij niet was, kwam in zijn hart door de verleiding van de boze. Hij begeerde wat buiten zijn bereik lag, zolang hij niet ongehoorzaam werd. Op de influistering van de slang wenste hij te eten van de verboden vrucht, om als God te worden en goed en kwaad te kennen. Adam werd eerzuchtig en wilde zichzelf verhogen. Dat zijn verkeerde gedachten. Toen hij in Eden om zich heen keek, was alles wat hij zag van hem, op één uitzondering na. Er was een boom waarop God een verbod had gelegd. En zijn ziel wenste boven alles de vrucht van die boom, om groter te worden en hoger te zijn dan God hem had gemaakt. Het geheim van de val van Adam was de lust om te bezitten wat God voor Zichzelf had bewaard. Die begeerte heeft niet opgehouden het hart van de mensen te bederven van die dag af tot nu toe. De mensen zijn niet tevreden met wat God hun heeft gegeven, en ze willen geen afstand doen van de dingen die Hij heeft verboden. Ze zijn niet blij met wat Hij geeft en danken Hem er zelfs niet voor.

Onze Heer Jezus Christus is God geopenbaard in het vlees, en Hij is gekomen om de Vader te verklaren. Toen Hij in de wereld was gekomen, was het voor Hem voldoende Mens te zijn in de gedaante van een Slaaf. Hij was afhankelijk van alle woord dat uit de mond van God uitging. Op die manier werd Hij blootgesteld aan de verzoeking, die 40 dagen lang duurde. Toen Hij honger had kwam de satan bij Hem en zei: 'Als U Gods Zoon bent, zeg dan dat deze stenen broden worden'. Christus is God. De satan wist ook dat Hij de Zoon van God was. Hij had de macht

Zichzelf van brood te voorzien, zelfs uit de stenen. Maar Hij had Zijn plaats als afhankelijke Mens ingenomen. Hij achtte het geen roef God gelijk te zijn in de woestijn. Hij zei: 'De mens zal van brood alleen niet leven'. De listige woorden van de satan: 'Als u Gods Zoon bent', maakten hem niet boos. Hij ontkende niet dat Hij God was, maar Hij toonde dat het Zijn voedsel was de wil van Zijn Vader te doen. Hij was de Zoon van God, maar Hij kwam in de woestijn als Mens. Hij was de mensen gelijk geworden, gehoorzaam aan God en onderworpen aan de wil van Zijn Zender. In de woestijn zag Hij de tegenstelling met de Hof van Eden. Daar was alles bloeiend en zuiver, geschapen door de hand van de Schepper. Daar was Adam, omringd door een heerlijke tuin; hij bezat alles wat zijn oog en hart maar kon wensen. Maar de Heer Jezus Christus was 40 dagen in de woestijn bij de wilde dieren en toen kwam de verzoeker bij Hem. Daar in woestijn weerstond de Heer de boze en behaalde de overwinning. Hij was gehoorzaam aan de wil van Zijn Vader en maakte geen aanspraak op de gelijkheid met God. Hij maakte geen gebruik van Zijn God-zijn.

Dat is de gezindheid van Christus Jezus, en die moeten wij toepassen in ons dagelijks leven. Wij hebben allemaal een verschillende plaats in de wereld. We moeten de eerzucht niet toelaten om ons te verheffen boven onze huidige omstandigheden, geen eigen weg zoeken om veranderingen voor onze ontplooiing te ontlopen. We hebben geen recht op wat bereikbaar is. Als we boos worden over de weg die Hij met ons gaat, staan we recht tegenover de Zoon van God. Onze trage geesten kunnen de uitmuntende schoonheid en waarde niet zien die het leven van Christus voor God heeft. Denk je eens in dat God de Vader Zijn blik laat gaan over die miljoenen menselijke wezens die zich van Hem hebben afgekeerd. Ze gaan ieder hun eigen weg, geven zich over aan hun eigen plezier en jagen de dingen van de wereld na. Ze sluiten de heerlijkheid van Hem Die in de hemel is buiten. En wat is het dan voor Hem geweest om in de woestijn één Mens te zien, Die Zijn wil volmaakt gehoorzaamde. De Vader vond Zijn welbehagen in de Zoon. De gezindheid die Christus Jezus is, is mooi en heerlijk in het oog van God. Dit is tot ons nut en voordeel opgeschreven, zodat wij dat als voorbeeld navolgen. Houd op met alle kleine conflicten en ijdele eer! Laten we naar Hem kijken Die gehoorzaam is geweest en alle listige vragen van de boze heeft weerstaan. Die Zichzelf niet heeft verhoogd boven de plaats van vernedering die Hij had ingenomen om de wil te doen van Hem Die Hem gezonden had.

De vernederde Dienstknecht

Christus Jezus was Zelf God en toch aan Hem ondergeschikt volgens het plan dat er was van vóór alle eeuwen (Hebr. 10:7). Hij zag het niet als een voorwerp van roof om aan God gelijk te zijn, zoals de satan. Maar Hij heeft Zichzelf helemaal weggecijferd en de gestalte van een Slaaf aangenomen. De Heer Zelf, de Onderhouder van alle dingen, heeft Zichzelf vernederd. Hij heeft Zichzelf vrijwillig gegeven in de dood. Hoewel Hij tijdens Zijn hele dienst op aarde de Zoon van God was, heeft Hij hier als waarachtig Mens gewandeld. Hij heeft Zijn uiterlijke heerlijkheid opzijgezet en is gekomen om te dienen.

Ik ken geen mooier beeld van Christus Jezus als de Dienstknecht Die Zich heeft vernederd, dan dat van Johannes 13. In de nacht waarin Hij werd verraden, was de Heer Jezus met Zijn discipelen bij het Pascha. Hij had erg verlangd, zo wordt ons gezegd, het Pascha met hen te eten vóór Zijn lijden. Hij was drie jaar lang bij Zijn discipelen geweest, en zij hadden Zijn genadige handelwijze kunnen zien. Zij wisten dat Hij zachtmoedig en nederig van hart was. Hij had hun geleerd het karakter van hun Meester na te volgen. Maar toen Hij aan die tafel met hen voor de laatste keer het Pascha vierde, hebben de discipelen vreemd genoeg niet gedacht aan Zijn nederigheid en gehoorzaamheid. Wat deden de discipelen? Zij hadden ruzie onder elkaar over de vraag wie van hen wel de meeste was. Was het Petrus, Jakobus of Johannes? Een geest van eerzucht werkte in hun hart, terwijl het kruis al zijn schaduw vooruit wierp in de bovenzaal waar zij waren. Zij twistten onder elkaar om te weten wie de meeste was in de tegenwoordigheid van de vernederde Dienstknecht, de door God gezonden Zoon, Die Zichzelf had ontledigd en de plaats van de diepste vernedering wilde innemen.

Als we dit verhaal in Johannes lezen, kunnen we ons verwonderen en de zachtmoedigheid van de Heer aanbidden. Hij vernederde Zichzelf in Zijn dienst van liefde. Hij wist dat de Vader alle dingen in Zijn hand had gegeven en dat Hij van God was gekomen en weer tot God zou heengaan. Hij wist dat Zijn uur gekomen was om uit de wereld over te gaan naar de Vader, en dat alles spoedig volbracht zou zijn. Hij stond op van de maaltijd, legde Zijn kleren af en pakte een linnen doek en omgordde Zichzelf. Hij toonde Zijn discipelen dat Hij hun Dienstknecht was. Hij goot water in het bekken, knielde bij hun voeten neer, waste ze en droogde ze af met de linnen doek. Hij verrichtte deze nederige dienst bij ieder van hen. Wat is er in het hart van de discipelen omgegaan, toen ze de Heer het werk van een huisknecht zagen doen? Kunnen wij onbewogen aan de Heer denken, zoals Hij Zich boog om deze dienst te verrichten aan de voeten van Petrus, die Hem zou verloochenen? Alsook bij Jakobus en Johannes, en bij Judas die Hem zou verraden.

Christus Jezus diende de Zijnen altijd in afhankelijkheid van Zijn Zender en in overeenstemming met Zijn wil. De Heer liet zien dat de mens, die God wil dienen, bereid moet zijn om af te dalen naar de laagste plaats en zelfs bereid moet zijn een verrader te dienen, een zoon van het verderf, een bode van de duivel. De discipelen begrepen Hem niet. Hij vernederde Zichzelf, opdat zij konden leren wat nederigheid was. Om Zijn nederigheid te tonen, cijferde Hij Zichzelf helemaal weg en nam de gestalte van een Slaaf aan. Hij boog Zich neer om de voeten van de volgeling te wassen die Hem zou verraden. Hij zei: *‘Begrijpt u wat Ik u heb gedaan? Als dan Ik, de Heer en de Meester, uw voeten heb gewassen, dan behoort ook u elkaars voeten te wassen’*. Hebben wij genade om dat te doen? We hebben genade nodig om onszelf in staat te stellen ons te vernederen. Als wij de voeten van anderen willen wassen, moeten wij afdalen, de laagste plaats innemen. Wij moeten ons buigen voor onze broeders en de geest van onze Heer en Meester laten zien. Als wij onze broeders willen dienen in de gezindheid van Christus Jezus, moeten wij het ‘eigen ik’ afleggen in de dienst van Christus.

De gestalte van een Slaaf

‘De gestalte van een slaaf aannemend, de mensen gelijk wordend’. Als we lezen dat de Heer de gestalte van een Slaaf heeft aangenomen, heeft dat betrekking op Zijn komen in de wereld. Niet op de voetwassing, die hierboven als illustratie van Zijn dienst is gegeven. Hij is niet bij de mensen gekomen in de gestalte van God. Dat is een vorm die onzichtbaar en ontoegankelijk is. Maar Hij is vlees geworden. Wat in de bovenzaal is gebeurd, illustreert wat de Heer verstaat onder het dienen van Zijn Zender. Voor Christus betekent de dienst voor God onder de mensen, zelfs onder de slechtste mensen, liefde tot God.

Maar Jezus heeft de gestalte van een Slaaf aangenomen en is de mensen gelijk geworden. God heeft dienstknechten in de hemel, de engelen. Dat zijn hemelse, sterke en machtige dienstknechten, die verstandig zijn en Zijn bevelen uitvoeren. Het zijn er ontelbaar veel en op Zijn bevel gaan ze van het ene eind van het heelal naar het andere eind en dienen de Schepper. Maar Christus Jezus is een weinig minder dan de engelen geworden vanwege het lijden van de dood. Als Hij als een engel gekomen zou zijn, dan was dat in de gedaante van een wezen dat niet gezondigd had. Maar Hij is gekomen in de gedaante van een mens. De engelen zien Hem als iemand die de mensen gelijk is geworden, maar zonder zonde, terwijl alle andere mensen zondaars zijn. Christus Jezus is als Mens in het vlees gekomen, maar heeft geen zonde gekend (Rom. 8:3). *‘En uiterlijk als een mens bevonden heeft Hij Zichzelf vernederd’*. Onze Heiland is in de wereld gekomen, zo vreedzaam en rustig

dat de grote massa dit onvergetelijke gebeuren niet heeft waargenomen. Hij is in een kribbe in Bethlehem geboren in de stilte van de nacht. Wat een nederigheid. De engelen hebben het geweten, maar op aarde maar heel weinig mensen. De nederige en arme maagd uit Galilea was uitverkoren om het instrument te zijn waardoor de Zoon van God onder de mensen werd geboren. Voor de Zoon van God was dat een nederige manier om op aarde te komen. Hij is niet gekomen zoals Hij straks terug zal komen. Niet als een bliksem, ook niet in de schittering van Zijn heerlijkheid als elk oog Hem zal zien. Hij is Zijn nederige weg gegaan, en godsdienstige mannen en vrouwen hebben Hem kunnen zien als het Kind van Bethlehem. Hij heeft Zich niet opgedrongen om de aandacht van de mensen te trekken. Hij is precies gekomen, zoals in de Schriften was aangekondigd, in alle nederigheid en vernedering.

We kunnen lessen leren uit de vleeswording. De apostel gebruikt ze om ons in te prenten dat wij traag zijn om de onmetelijke waarde van de tegenwoordigheid van God te leren kennen. Toen Christus als Baby geboren was, werd Hij niet door de groten der aarde begroet, maar door Simeon en Anna die de vervulling van de beloften van God over de Messias verwachtten. Wij zien in de vrijwillige vernedering van de Heer een voorbeeld om na te volgen.

Gehoorzaam tot de dood

Het Woord van God gaat verder en zegt dat Christus Jezus Zichzelf heeft vernederd en *gehoorzaam is geworden tot de dood, ja, tot de kruisdood*. Het was voor de Heer niet noodzakelijk om te sterven, maar voor ons is de dood een noodzaak, want het loon van de zonde is de dood (Rom. 6:23). De Heer Jezus was rein en heilig en gescheiden van de heerschappij en de smet van de zonde, maar Zijn weg van gehoorzaamheid leidde naar de dood. Want de Zoon des mensen is niet gekomen om gediend te worden, maar om te dienen en Zijn leven te geven *tot een losprijs voor velen* (Matt. 20:28). De Heer Jezus is van de kribbe tot het kruis, onveranderd en ononderbroken, gehoorzaam geweest aan Zijn God en Vader. Onthoud deze gehoorzaamheid. Zelf zijn wij zo snel geneigd om tegenstand te bieden aan allen die ons tegenstaan. Laten we een voorbeeld nemen aan Hem Die niet heeft getwist, geroepen of Zijn stem op de straten heeft laten horen. Toen men Hem uitschold, schold Hij niet terug, maar gaf Zich over aan Hem Die rechtvaardig oordeelt (1 Petr. 2:23). Hij heeft nooit een woord te snel uitgesproken en er is nooit een verwijt over Zijn lippen gekomen. Hij werd geslagen en gehoond en antwoordde niets. *'Als een lam werd Hij ter slachting geleid, en als een schaap dat stom is voor het aangezicht van zijn scheerders, zo deed Hij Zijn mond niet open'* (Jes. 53:7).

De Heer kon wel spreken, maar Hij wilde niet spreken omdat Zijn gehoorzaamheid dan zijn glans verloor door een enkel verwijt. Hij is aan de wil van God gehoorzaam geweest en is zo een volmaakt Voorbeeld voor ons geworden. Christus Jezus is gehoorzaam geworden tot de dood, ja, tot de kruisdood. Hij stierf aan het kruis en God heeft Hem gezien, genageld aan dat kruis, als de gehoorzame Mens in Wie Hij al Zijn welbehagen vond. Woeste stemmen hebben geschreeuwd: 'Kruisig Hem', maar de Heer sloot Zich ervoor af en hoorde alleen de stem die uit de hemel sprak. Elke dag, elke morgen luisterde de gehoorzame Dienstknecht naar Hem, zelfs op Golgotha. Toen Hij aan het kruis was genageld, zei Hij in de volmaakte gemeenschap die Hij altijd met Zijn Vader heeft gehad: *'Vader, vergeef hun, want zij weten niet wat zij doen'* (Luk. 23:34). Zij gaan alleen Uw plan met Mij volbrengen, en het is Uw wil dat Ik aan het vloekhout wordt gehangen. *'Vader, vergeef hun'*. Zo is de gehoorzaamheid van Christus volmaakt geweest tot de dood, ja, tot de kruisdood.

Geliefden, wij hebben iets kostbaars in deze wereld: *'Laat die gezindheid in u zijn, die ook in Christus Jezus was'*. Wij weten heel goed hoe het voelt als wij onvriendelijk of onrechtvaardig behandeld worden. Wij komen daartegen in opstand. De Zoon van Gods liefde heeft dat nooit gedaan. De apostel zegt: *'laat die gezindheid in u zijn'*. Laat de zon over uw toorn niet ondergaan en twist niet met elkaar. Laat in u geen gevoelens van toorn opkomen, maar denk aan Zijn nederige gehoorzaamheid. *'Laat die gezindheid in u zijn, die ook in Christus Jezus was'*.

Elke knie zal zich buigen

Maar wat is er daarna gebeurd? De Heer heeft op het kruis de grootste vernedering ondergaan, de schande van een ontorende dood. De geschiedenis eindigt daar echter niet. Het is het einde van het eerste hoofdstuk van Christus Jezus, dat handelt over Hem op aarde. Maar het tweede hoofdstuk lezen we in de volgende zinnen en werpt een heldere blik in de hemel en in de toekomst. Degene die de mensen onteerd hebben, heeft God *'uitermate verheven en Hem de naam gegeven die boven alle naam is'*.

Onze harten verheffen zich van Golgotha naar de heerlijkheid. Daar zien wij Hem nu, gekroond met heerlijkheid en eer. Hij heeft een naam die boven alle naam is. We kunnen nog verder vooruit kijken naar de heerlijkheid die straks zal volgen. God de Vader geeft ons bij het licht van deze tekst een blik in de toekomst. Miljoenen die nu nog in het stof van de aarde rusten, verenigen zich met de levenden en brengen samen hulde aan Hem Die hier gekruisigd is, maar dan verheerlijkt zal zijn.

Zij buigen hun knieën voor Hem Die door God verheerlijkt is, en de hulde die zij de gehoorzame Zoon brengen, zal zijn tot heerlijkheid van God de Vader.

Waardoor heeft de Heer Zich dag aan dag laten leiden? *'Ik moet de werken doen van Hem die Mij heeft gezonden, zolang het dag is; de nacht komt wanneer niemand kan werken'* (Joh. 8:4). In de korte periode dat de Heer op deze aarde geleefd heeft, was elk ogenblik vervuld met Zijn dienst voor de Vader. Hij heeft gehoorzaamd tot heerlijkheid van God de Vader: *'Ik heb U verheerlijkt op de aarde, terwijl Ik het werk heb voleindigd dat U Mij te doen hebt gegeven'* (Joh. 17:4). De Vader heeft de volmaakte gehoorzaamheid van de Zoon gezien. Deze tekst herinnert ons hieraan, opdat wij zouden aanbidden. Hij vergeet niet wat Hij, met eerbied gesproken, schuldig is aan Zijn geliefde Zoon. Hij heeft besloten dat als mensen de kruisiging van Zijn Zoon hebben geëist, allen zich *zullen* buigen voor Hem en hun tong Hem als Heer zal belijden. Zoals elk woord van God moet ook dit volbracht worden. Maar wij hebben nu als gelovigen de verantwoordelijkheid Zijn gezindheid te tonen in deze wereld. Als iemand de gezindheid van Christus laat zien, dan heeft hij het geheim ontdekt om zichzelf weg te cijferen. Als we de gezindheid van Christus laten zien op onze weg, zullen we moeilijkheden tegenkomen. Omdat we ons 'eigen ik' moeten houden op de plaats van de dood, waar God het heeft geplaatst. Het 'eigen ik' verhindert ons om de gezindheid van Christus Jezus te laten zien in onszelf en om ons heen.

Laten we de deugden van onze Heere Jezus Christus verkondigen op een volmaakte manier. Het is voor ons misschien betrekkelijk gemakkelijk om grote dingen te doen door eigen kennis en kracht. Maar als we in ons geestelijk leven onszelf willen onderwerpen aan wat God van ons vraagt, dan verzet onze wil zich vaak tegen die gehoorzaamheid. In plaats van de gezindheid van Christus Jezus vertoont zich onze eigen gezindheid. We hebben Gods genade nodig om na te denken over wat deze woorden ons persoonlijk te zeggen hebben. Dan vinden wij in de Persoon en de dienst van onze Heer voor God de dingen die kracht, waarde en invloed hebben op onze weg en op ons getuigenis voor Hem!

Bron: Le Messenger Évangélique 1954-298; Titel: La Pensée de Christ

